

Byrkije nasjonalparkstyre/
Børgefjell nasjonalparkstyre

Møteinnkalling

Utvalg:	Byrkije nasjonalparkstyre/Børgefjell nasjonalparkstyre
Møtested:	Elektronisk møte ved bruk av Teams
Dato:	23.01.2024
Tidspunkt:	08:00 – 09:00

Eventuelt forfall meldes snarest på epost til nasjonalparkforvalter. Vararepresentanter møter etter nærmere varsel.

Medlem eller innkalt varamedlem skal i god tid før møtet melde fra til styreleder om forhold som gjør eller kan gjøre at man er inhabil i en sak som foreligger til behandling på møtet. Dersom styreleder kommer til at det er grunn til å anta at medlemmet vil måtte fratre som inhabil, varsles sekretariat om dette, slik at varamedlem kan innkalles.

15.01.2024
Stian Brekkvassmo
styreleder

Saksliste

Utvalgs- saksnr	Innhold	Lukket	Arkiv- saksnr
	Styresak		
ST 1/2024	Klage på vedtak om pålegg om retting av gjennomførte tiltak på hytte ved Vestre Tiplingen i Austre Tiplingan landskapsvernområde i Hattfjelldal kommune - 28/33		2021/526

Saksfremlegg

Arkivsaksnr: 2021/526-0

Saksbehandler: Tore Tødås

Dato: 15.01.2024

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Byrkije nasjonalpaarkhkeståvroe/Børgefjell nasjonalparkstyre	1/2024	23.01.2024

Klage på vedtak om pålegg om retting av gjennomførte tiltak på hytte ved Vestre Tiplingen i Austre Tiplingan landskapsvernområde i Hattfjelldal kommune - 28/33

Forvalters tilrådning:

1. Byrkije nasjonalpaarkhkeståvroe/Børgefjell nasjonalparkstyre tar klage fra Solvor og Kjell Kristiansen, mottatt 09.01.2024 opp til behandling ihht. forvaltningslovens § 31 pkt. a.
2. Byrkije nasjonalpaarkhkeståvroe/Børgefjell nasjonalparkstyre vedtar at klagen fra Solvor og Kjell Kristiansen på vedtak i sak 41/2023 ikke tas til følge og at klagen oversendes Miljødirektoratet for endelig avgjørelse.

Begrunnelse:

Selv om klager har oversittet klagefristen mener nasjonalparkstyret at klagen tas under behandling da deler av klageperioden har vært i jul- og nyttårshelgen.

Byrkije nasjonalpaarkhkeståvroe/Børgefjell nasjonalparkstyre kan ikke se at det i klagen har fremkommet nye momenter eller opplysninger som ikke ble vurdert i styrets behandling av sak 41/2023. I klagen fremføres de samme momenter som i tiltakshavers svar på forhåndsvarsl om at nasjonalparkstyret vurderte krav om retting, disse momentene forelå da ved nasjonalparkstyrets behandling av sak 41/2023.

Saksopplysninger

Børgefjell nasjonalparkstyre fattet i møte den 8. desember 2023, sak 41/2023 vedtak om å pålegge Solvor og Kjell Kristiansen retting av flere utførte tiltak på hytte ved Vestre Tiplingen. Det henvises her til samlet saksframstilling av sak 41/2023 (vedlagt)

Melding om vedtak ble sendt pr. e-post 15. desember 2023 til tiltakshaver og tiltakshavers advokat. Her ble tiltakshaver orientert om nasjonalparkstyrets vedtak og at dette kunne påklages innen 3 uker etter mottakelse av vedtaket, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29.

Vedtaket ble påklaget i brev mottatt i e-post den 9. januar 2024 fra advokat Jullumstrø som representerer tiltakshaver. Klagen er datert 02.01.2024, men ble sendt 09.01.2024. Dette betyr at klagen ble mottatt fire dager etter klagefristens utløp, noe som betyr at klagen ikke er fremsatt i tide jfr. forvaltningslovens § 29. Ihht. forvaltningslovens § 31 kan klagen tas opp til behandling selv om klageren har oversett klagefristen såfremt parten eller hans fullmektig ikke kan lastes for å ha oversett fristen eller for å ha drøyd med klage etterpå, eller det av særlige grunner er rimelig at klagen blir prøvd. Melding om vedtak ble oversendt før jul, noe som betyr at en del dager i klageperioden har gått bort høytid- og helgedager (jul og nyttår) Det anes derfor rimelig at klager får behandlet saken da fristen ikke er oversett med mer enn fire dager, og at det i klagen stilles en del prinsipielle spørsmål om nasjonalparkstyrets myndighet til å fatte de nevnte vedtak.

I henhold til forvaltningslovens § 32 pkt. d) skal klager nevne de endringer som ønskes utført i det vedtak det klages over. I klagen gjengis nasjonalparkstyrets vedtak om krav om retting og at dette påklages av tiltakshaver. Det blir ikke nevnt konkret hvilke endringer klager ønsker (jf. §32 pkt. d.) i vedtaket. Klagen begrunnes med at nasjonalparkstyret ikke har hjemmel til å fatte et slikt vedtak, og at vedtaket følgelig er å anse som en nullitet¹. Ut fra dette må nasjonalparkstyret anta at klager mener vedtaket er ugyldig. Klager fremholder også at et vedtak som er en nullitet (ugyldig) ikke har rettsvirkning og derfor ikke trenger å oppheves. Tross dette krever klager at nasjonalparkstyret opphever vedtaket, subsidiært at vedtaket overprøves til klagers fordel. Oppsummert må nasjonalparkstyret da anta at klager vil at hele vedtaket skal oppheves, noe som indirekte vil medføre at alle gjennomførte tiltak godkjennes av nasjonalparkstyret.

Klagers påstand om at nasjonalparkstyret ikke har hjemmel til å fatte nevnte vedtak er ikke riktig. Miljødirektoratet har med hjemmel i naturmangfoldloven § 62 annet ledd og tredje punktum, jf. Klima- og miljødepartementets delegering av myndighet til Miljødirektoratet i brev av 14. oktober 2014, jf. kongelig resolusjon av 4. juni 2010 fastsatt vedtekter for nasjonalparkstyret. Her er styrets myndighet satt til at verneområdene skal forvaltes av nasjonalparkstyret, jf. naturmangfoldloven § 62 annet ledd tredje punktum, innenfor rammen av naturmangfoldloven, herunder lovkapittel II Alminnelige bestemmelser om bærekraftig bruk, lovkapittel V områdevern og verneforskrifter for de enkelte verneområdene. Her fremgår det tydelig at nasjonalparkstyret er forvaltningsmyndighet for verneforskriften til Austre Tiplingen/Luvlie Diehpell landskapsvernområde.

Nasjonalparkstyret er videre i brev av 14.01.2021 fra Miljødirektoratet gitt myndighet (delegasjon) til å fatte vedtak etter naturmangfoldlovens § 69 første ledd, § 70 annet ledd, § 71 første ledd og § 73 første ledd. Påklagde vedtak er hjemlet i §69 og §73.

Ut fra ovenstående kan det konkluderes med at nasjonalparkstyret er gitt myndigheten til å fatte vedtak om å kreve retting av ikke godkjente tiltak eller brudd på vilkår i godkjente tiltak. Klagers påstand om at nasjonalparkstyret ikke har slik hjemmel kan ut fra dette avvises

Når det gjelder klagens øvrige punkter som omhandler gjennomførte tiltak og nasjonalparkstyrets myndighet til å fatte vedtak knyttet til disse er dette stort sett de samme momentene som klager

¹ <https://snl.no/nullitet>

fremførte i svar på forhåndsvarsel. Disse momentene inngikk i nasjonalparkstyrets vurderinger i behandlingen av sak 41/2023 og kommenteres derfor ikke ytterligere i dette saksframlegget. Det henvises her til samlet saksframstilling (vedlagt). Det konkluderes også med at klager har en annen virkelighetsoppfatning av saksgangen ift. det nasjonalparkstyret kan dokumentere uten at dette kommenteres nærmere.

I klagen kan ikke nasjonalparkstyret se at det har fremkommet nye opplysninger som imøtegår kunnskapsgrunnlaget som nasjonalparkstyret benyttet i sine vurderinger av saken. Ut fra dette tas klagen ikke til følge med det resultat at klagen oversendes Miljødirektoratet for endelig avgjørelse.

Miljødirektoratet, som klageinstans vil da etter forvaltningslovens § 34 prøve alle sider av saken ved klagebehandlingen, herunder ta hensyn til nye omstendigheter. Klageinstansen kan videre selv treffe vedtak i saken, eller oppheve vedtak og sende saken tilbake til underinstansen for helt eller delvis ny behandling. Ved å oversende klagen til endelig behandling hos Miljødirektoratet vil alle sider av saken bli vurdert, inkludert nasjonalparkstyrets skjønnsutøvelse i forhold til foreliggende kunnskapsgrunnlag og bruk av hjemmelsgrunnlaget i fattede vedtak.

Vedlegg:

- Klage mottatt 09.01.2024 fra Advokatfirmaet Braut på vegne av Solvor og Kjell Kristiansen datert 02.01.2024, med vedlegg.
- Brev av 15.12.2023 - Melding om vedtak - Austre Tiplingan landskapsvernområde - pålegg om retting og varsel om tvangsmulkt - Hattfjelldal 28/33 om tvangsmulkt - gbnr 28/33 i Hattfjelldal kommune
- Samlet saksframstilling sak 41/2023

Børgefjell Nasjonalparkstyre
Postboks 2600
7734 Steinkjer

Att: Stian Brekkvassmo

Deres ref. 2021/526-0 432.2

Mosjøen, 02.01.2024

AUSTRE TIPLINGAN LANDSKAPSVERNOMRÅDE – KLAGE PÅ VEDTAK – MINE KLIENTER KJELL OG SOLVOR KRISTIANSEN

Børgefjell Nasjonalparkstyre har den 8. Desember 2023 fattet vedtak med slikt innhold:

Med hjemmel i naturmangfoldlovens § 69 pålegges hjemmelshaver av gårdsnr. 28, bruksnr. 33 i Hattfjelldal kommune å utføre retting av følgende tiltak som er i strid med verneforskriften eller innvilgede dispensasjoner:

- *Tak over platting/gulv reduseres til 3 meters lengde målt fra tverrvegg som forutsatt i vilkår til innvilget dispensasjon i sak 17/2016.*
- *Platting/gulv under tak reduseres til 3 meters lengde mål fra tverrvegg som forutsatt i vilkår til innvilget dispensasjon i sak 06/2022.*
- *Rekkverk på platting/gulv fjernes som forutsatt i vilkår til innvilget dispensasjon i sak 06/2022.*
- *Rester av platting på hyttens framside med betongfundamenter fjernes i tråd med vilkår til innvilget dispensasjon i sak 06/2022.*
- *Alle vindusomramminger males i mørke farger som forutsatt i vilkår til innvilget dispensasjon i sak 06/2022.*
- *Oppsatt parabolantenne fjernes.*

Bygningsmassene som rives skal fraktes ut av verneområdet.

Frist for gjennomføring settes til 30.08.2025.

På vegne av Kjell og Solvor Kristiansen, heretter Klager, påklages herved vedtaket.

Klagen begrunnes med at Børgefjell Nasjonalparkstyre ikke har hjemmel til å fatte et slikt vedtak, og at vedtaket følgelig er å anse som en nullitet.

Vedtaket ble først oversendt 15. Desember 2023. Klagen anses følgelig rettidig.

Sakens bakgrunn:

Det legges til grunn at Børgefjell Nasjonalparkstyre vil vedlegge sakens øvrige dokumenter ifb. oversendelse av klagen til klageorganet.

Det vil fremgå av sakens dokumenter at Klager i 2016/17, søkte og fikk innvilget endring av takkonstruksjon på sin hytte, beliggende i Børgefjell landskapsvernområde. Søknaden ble

på vanlig måte behandlet av lokal bygningsmyndighet (Hattfjelldal kommune) som i den anledning også forela søknaden for Nasjonalparkstyret til uttalelse.

Det vesentlige punkt i søknaden, var etableringen av et takoverbygg på inntil 3 meter over platting i vestlig retning. Etter at dette tiltaket var gjennomført, kom Nasjonalparkstyret igjen på banen med krav om endring av allerede utført arbeid.

Når det gjaldt takoverbygget, ble dette opprinnelig krevd fjernet eller vesetnlig redusert ift. det som fulgte av tillatelsen. Det ble også tatt opp at Klager hadde byttet vinduer og flyttet inngangsdøren inn under takoverbygget. Nasjonalparkstyret reagerte også på at det var bygget en ny platting under takoverbygget med rekkverk i bakkant. Klager har redegjort for dette i e-post av 26.01.2021 til Nasjonalparkstyret (Adressert til Cecilie Kristiansen).

Det ble avholdt et møte mellom Nasjonalparkstyret og Klager på Namskogan vinteren 2022. På dette møtet fastholdt Nasjonalparkstyret kravet om riving eller vesentlig reduksjon av takoverbygget.

Klager har både skriftlig og i nevnte møte redegjort for sitt syn på saken og begrunnelsen for de tiltak de har latt utføre. Dette kan kort oppsummeres slik:

Hytta ligger på et sted som er utsatt for snø og oppbygging av snuskavler. Inngangsdøra har vært prøvd plassert på flere vegger siden hytta ble oppført, men Klager har erfart at denne under visse værforhold, blokkeres av store snømasser. I forbindelse med en forsikrings sak knyttet til museangrep, ønsket derfor Klager å etablere en mer varig og trygg konstruksjon for inngangsparti. Inngangsdør skulle som ledd i dette, flyttes til vestveggen og under et takoverbygg med platting og rekkverk i bakkant.

Klager har gjennom hele prosessen erkjent at man burde ha vært mer nøyaktig i sin beskrivelse av både formål og detaljer i selve tiltaket. Klager har imidlertid lagt til grunn at det store temaet i saken var etableringen av takoverbygget, og at de øvrige endringene både var av bagatellmessig art og en direkte følge av endringen av takkonstruksjonen.

I etterkant av nevnte møte, kom det et vedtak fra Børgefjell Nasjonalparkstyre et eget vedtak knyttet til saken, datert 23.03.2022 (Oversendt 29.03.2022). Vedtaket er i fem punkter og inneholder en rekke pålegg og presiseringer av allerede gitt byggetillatelse. I tillegg gis det dispensasjon på gitte vilkår for deler av tiltaket som ikke var spesifikt omsøkt, slik som fargevalg dør og vinduer.

Klager har bedt om en nærmere presisering av hvilke hjemler som kan begrunne et slikt vedtak samt ikke minst den konkrete tolkningen Nasjonalparkstyret har lagt til grunn i sitt vedtak. Her har Klager ikke fått noen presisering ut over henvisning til verneforskriften for Austre Tiplingan landskapsvernområde og naturmangfoldsloven.

Det må påpekes at alle tiltak var gjennomført og avsluttet før Nasjonalparkstyret i det hele tatt kom på banen. Dette innebærer følgelig også at Nasjonalparkstyrets vedtak av 23.03.2022, ble tatt både etter at tiltaket var gjennomført og avsluttet, og hvor Nasjonalparkstyrets representanter hadde befart eiendommen. Samtlige krav fra Nasjonalparkstyret innebærer følgelig et krav om endring av et allerede gjennomført tiltak.

Nærmere om Klagers begrunnelse – Nasjonalparkstyrets hjemmel:

Det rettslige utgangspunkt anføres å være at det er bygningsmyndighetene som har hjemmel til å tilate, forby eller kreve endring av tiltak på bygninger, jfr. Plan og bygningsloven kap. 1. Bygningsmyndigheten er i dette tilfellet Hattfjelldal kommune.

Nasjonalparkstyrets kompetanse er her utledet av naturmangfoldsloven og verneforskriften. Nasjonalparkstyrets mandat mht. aktuell sak er definert bla. i verneforskriften § 3, 1.1, 1. avsnitt:

Området skal vernes mot inngrep som vesentlig kan endres eller virke inn på landskapets art eller karakter.

Deretter listes det opp en del tiltak som er ulovlig, før det i samme paragraf pkt. 1.3, b), sies at:

Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til (...) ombygging og mindre utvidelse av eksisterende bygning.

Klager vil i den forbindelse minne om at det landskapet som her er vernet, også består av **eksisterende, spredt hyttebebyggelse**. Det ligger ikke i landskapsvernets mandat å **fjerne** eller **redusere** antallet hytter. Det ligger ikke en gang i landskapsvernets mandat å **redusere** det inntrykket eksisterende hytter medfører, da de i seg selv må omfattes som en del av landskapsvernet.

Høyesterett har uttalt seg om rekkevidden av kompetansen iht. aktuell regulering i RT 2012:110. Her heter det bla.:

*Når naturvernloven § 5 (forløperen til naturmangfoldsloven, min kommentar) bestemmer at det ikke må iverksettes tiltak som **vesentlig** kan endre landskapets art eller karakter, **innebærer dette samtidig at tiltak som ikke har slik virkning vil kunne foretas uhindret av naturvernlovens bestemmelser**(min utheving). Vesentlighetskravet er dermed en materiell begrensning i kompetansen etter naturvernloven § 6 til å gi nærmere bestemmelser om området, dets skjøtsel og bruk og en ramme for straffansvaret etter naturvernloven § 24.*

Det innebærer at Nasjonalparkstyret ikke har kompetanse til å forby tiltak som **ikke** endrer landskapets art og karakter vesentlig. Tiltak på eksisterende bebyggelse som **ikke** vesentlig endrer landskapets karakter, hører således fullt og helt under de ordinære bygningsmyndigheter.

Oppsummert er Klagers oppfatning av regulering og kompetanse slik:

Alle tiltak, også endringer av eksisterende bygninger mv. skal forelegges Nasjonalparkstyret for vurdering/uttalelse. Nasjonalparkstyrets kompetanse til å **avslå** ønsker om endring, er begrenset til endringer som **vesentlig endrer landskapets art eller karakter**. Motsatt: Nasjonalparkstyret har ikke hjemmel til å avslå/nekte eier av bygning å foreta arbeider på eksisterende bygning som **ikke** endrer landskapets art og karakter vesentlig.

Nærmere om begrensninger i Nasjonalparkstyrets hjemmel:

- a. Prinsipal argumentasjon «Vesentlig endrer landskapets karakter»:

Som Høyesterett har konkludert med i tidligere siterte dom, representerer dette vilkåret en materiell begrensning av Nasjonalparkstyrets kompetanse etter naturmangfoldsloven. Spørsmålet er da om de tiltak Klager har latt utføre, hver for seg eller samlet innebærer at Klager vesentlig endrer landskapets karakter?

Ser man på de enkelte bestanddeler av tiltaket, anføres følgende:

Ad farve på vinduer og vinduers plassering:

Hvorvidt vinduer er hvite eller i en annen (normal) farge, anføres ikke å endre landskapets karakter vesentlig. Det samme gjelder om et vindu er plassert på den ene eller den andre veggen.

I dette tilfellet er det uansett snakk om en hytte som har stått på samme sted i mange tiår. Gjennom årenes løp har vinduer vært flyttet flere ganger. Det har også tidvis vært hvite vinduer på hytta. Dette kan dokumenteres med vedlagte bilder.

Ad farge på dør og dørens plassering:

Hvorvidt en dør er hvit eller i en annen (normal) farge, anføres ikke å endre landskapets karakter vesentlig. Det samme gjelder om et døra er plassert på den ene eller den andre veggen. Her må det være rom for å plassere inngang der det er mest hensiktsmessig ift. vær og vind.

Også døra har gjennom årenes løp vært plassert på forskjellige vegger, herunder også på dagens vestvegg. At døra er plassert der den er i dag, er en naturlig og logisk følge av etableringen av takutstikket.

Ad fjerning av betongfundamenter:

Klager har i det alt vesentlige fjernet de opprinnelige betongkonstruksjoner foran hytta. Dette var lave terskler etablert direkte på bakken.

Nasjonalparkstyrets kompetanse anføres ikke å omfatte hjemmel til å kreve fjernet allerede etablerte tiltak. De aktuelle konstruksjoner har stått i flere tiår, og må i seg selv være ansett å omfattes av landskapsvernet. Paradoksalt nok anføres derfor Nasjonalparkstyret her å være knyttet opp mot en vurdering av om fjerning av etablert tiltak eventuelt kan representere en vesentlig endring av landskapets karakter eller ikke.

De begrensede deler av den opprinnelige betongkonstruksjon som nå står igjen, utgjør en del av adkomst/trapp til platting under takutstikk. Det anføres at dette ikke medfører en vesentlig endring av landskapets karakter.

Ad farve på gulv og bærekonstruksjoner:

Det anføres at fargen på gulv og bærekonstruksjon heller ikke representerer noen vesentlig endring av landskapets karakter. Når det er sagt, ønsker Klager uansett at hytta skal gi et helhetlig inntrykk. De vil derfor av eget tiltak sørge for at synlige deler av konstruksjonen får samme farge som resten av hytta.

Ad takutstikk og platting:

Takutstikket og plattingen er den delen av tiltaket som er mest synlig for omgivelsene. Det bestrides imidlertid at takutstikket og plattingen i seg selv innebærer en vesentlig endring av landskapets art og karakter.

Det er her snakk om en naturlig forlengelse av allerede eksisterende tak, uten at det skapes noen nye takvinkler eller lignende. Taket har også samme utførelse som resten av hytta, og skaper ikke noe nytt bygningsmessig inntrykk i seg selv. Det opprinnelige taket er kort og godt bare blitt litt lengre. Plattingen er også lavt mot terrenget og fremtrer ikke på noen måte som visuelt dominerende ift. resten av hytta.

Nasjonalparkstyret har også i sin tid gitt sitt samtykke til denne forlengelsen, selv om de i ettertid ønsket å trekke dette tilbake. Det det nå handler om, er kun at Nasjonalparkstyret nå mener dette takutstikket og plattingen er noen cm. for langt.

Klager bestrider prinsipielt at takutstikket er lengre enn det som følger av gitt tillatelse. Klager mener å ha søkt om, og fått innvilget tillatelse til å forlenge eksisterende tak med 3 meter. Denne forlengelsen skulle som angitt i søknaden, være over tilhørende platting. Uenigheten pr i dag består følgelig i om man skal måle takutstikket og plattingen fra hyttas vegg, eller fra det opprinnelige taket.

Det er følgelig kun noen centimeter som her anføres av Nasjonalparkstyret å utgjøre forskjellen mellom et tiltak som vesentlig endrer hyttas art og karakter, og et (nå erkjent) lovlig tiltak.

Klager er selvsagt innforstått med at man på ett eller annet punkt må trekke en grense, men fastholder som også anført i tidligere korrespondanse, at det må være opp til Nasjonalparkstyret å presisere de vilkår og begrensninger man mener å fastsette, gjennom sine uttalelser til lokal bygningsmyndighet **før** tiltaket er gjennomført/fullført.

Lokal bygningsmyndighet har ikke hatt noen innvendinger mot Klagers forståelse av gitt tillatelse. Det må da være Nasjonalparkstyret som bærer risikoen for at man ikke har vært tydelig nok i sin kommunikasjon med hva man kunne akseptere eller ikke.

Ad rekkverk på platting:

Det aktuelle rekkverket fremgår av bilder i saken. Det bestrides at dette rekkverket innebærer en vesentlig endring av landskapets art og karakter.

Rekkverket er i bakkant av platting og under tak. Visuelt utgjør dette en naturlig del av konstruksjonen. Rekkverket har også en sikkerhetsmessig funksjon ved å sikre mot fall/skade. I tillegg er rekkverket med på å hindre at det fyker inn snø forran døra.

Klager er voksne mennesker som tenker på sikkerheten på et vanskelig tilgjengelig sted. Det har derfor vært viktig å sikre hytta mot at man blir sperret inne av snømasser, samt redusere muligheten for andre typer skader. Dersom hensynet til landskapets art og karakter skal slå igjennom ovenfor sikkerhetsmessige hensyn, må det kreves at de aktuelle sikringstiltak er mer visuelt fremtredende enn at man har et rekkverk på en platting ved inngangen.

Ad oppsatt parabolantenne:

Det bestrides at monteringen av en parabolantenne på veggen av hytta, representerer en vesentlig endring av landskapets art og karakter. Det må innenfor rimelighetens grenser, være lov å følge med i den tekniske utviklingen, selv om bygningen ligger i et landskapsvernområde.

Oppsummering:

Ingen av de påpekte punkter anføres å medføre en vesentlig endring av landskapets art og karakter.

Dette gjelder også om man ser de ulike punkter under ett; Det samlede inntrykk av hytta etter at de ulike tiltak er gjennomført, har ikke medført en vesentlig endring av landskapets art og karakter.

b. Subsidiært: Formelle begrensninger i Nasjonalparkstyrets kompetanse:

Det anføres at det er Hattfjeldal kommune som er rette bygningsmyndighet i dette tilfellet. Nasjonalparkstyrets kompetanse omfatter følgelig ikke hjemmel til selv å gi eller tilbakekalle tillatelser knyttet til bygningsmessige endringer.

Nasjonalparkstyrets kompetanse anføres i dette tilfellet å være begrenset til å uttale seg og eventuelt nekte kommunen å gi en tillatelse til søker, dersom det omsøkte tiltake vil medføre en vesentlig endring av landskapets art og karakter. Også i et slikt tilfelle vil det være kommunen som fatter selve vedtaket, men kommunen vil da være bundet av Nasjonalparkstyrets innsigelse.

Nasjonalparkstyret ble i dette tilfellet forelagt Klagers søknad før kommunen gav tillatelse. Som tidligere anført, må Nasjonalparkstyret selv bære risikoen med at de som forvaltningsorgan ikke var klare nok i sine presiseringer av hva de mente å gi sitt samtykke til. Hvis det var av avgjørende betydning at et takutstikk med platting ikke oversteg bestemte mål mv., måtte det være Nasjonalparkstyret som presiserte dette før søknaden ble avgjort.

Det bestrides følgelig at Nasjonalparkstyret i dette tilfellet har kompetanse til en etterfølgende prøving av kommunens gitte tillatelse i byggesak. Eventuelle endringer i gitte tillatelser etter at disse er meddelt søker, forutsetter at vilkårene for omgjøring til ugunst for søker er oppfylt. Disse vilkår anføres ikke å være oppfylt i dette tilfellet, og Nasjonalparkstyret har da heller ikke krevd at Hattfjeldal kommune skal omgjøre sin gitte tillatelse.

Det nevnes for ordnes skyld at heller ikke de særlige omgjøringsadganger som følger av naturmangfoldsloven, har kan komme til anvendelse på en byggesak med så begrensede tiltak på eksiterende bebyggelse.

Det anføres etter dette at Nasjonalparkstyret sin mulighet til å komme med innvendinger mot tiltaket var formelt begrenset til søknadsstadiet. Så lenge Hattfjeldal kommune som rette bygningmyndighet, ikke har noen innsigelser mot Klagers tolkning av gitt tillatelse, har ikke Nasjonalparkstyret noen hjemmel til å kreve endringer.

c. Atter subsidiært: Konsekvenser av Nasjonalparkstyrets egen dispensasjon:

Som anført ovenfor, bestrides det at Nasjonalparkstyret hadde hjemmel til å fatte både vedtak av 23.03.2022 og 08.12.2023.

Dersom det skulle legges til grunn at Nasjonalparkstyret likevel hadde en slik kompetanse, bestrides det likevel at Nasjonalparkstyrets vedtak kan pålegge Klager de endringer som fremgår av vedtaket av 23.03.2022 (og som følgelig også ligger til grunn for vedtaket av 08.12.2023).

Det konkrete innholdet i vedtaket/vilkårene, er formulert som: „gulvet skal ikke overstige..” „Gulvet skal ikke stikke utenfor takutstikk.” „Det tillates ikke oppsatt rekkverk...” osv.

Nasjonalparkstyrets vedtak av 23.03.2022 er likefullt en etterfølgende dispensasjon fra verneforskriften for det aktuelle området, gitt på eget tiltak og uten medvirkning fra Hattfjeldal kommune.

Nasjonalparkstyret **nevner ikke** selve takutstikket i sin dispensasjon av 23.03.2022. Det kan vanskelig tolkes på annen måte enn at man har akseptert at det allerede var gitt tillatelse til dette og at også Nasjonalparkstyret innså at man ikke kunne gå tilbake på dette.

Til tross for dette, krever Nasjonalparkstyret nå likevel at takutstikket skal reduseres. Nasjonalparkstyret må her anses å ha akseptert det takutstikket som var oppført uten noen særlige vilkår. Eventuelle vilkår måtte her ha vært stilt i dispensasjonsvedtaket av 23.03.2022. Nasjonalparkstyret var pr vedtakstidspunkt, fullt ut orientert om takutstikket og dets utførelse. Om man hadde betenkeligheter mht. om dette var noen centimeter for langt, måtte man tatt opp dette senest i dispensasjonsvedtaket av 23.03.2022. Nasjonalparkstyret har da ikke hjemmel til å endre sin egen aksept i ettertid.

På vedtakstidspunktet var Nasjonalparkstyret også fullt ut orientert om alle øvrige tiltak Klager hadde utført på sin hytte og at disse var ferdigstilt/avsluttet. Det innebærer at den underliggende platting, rekkverk på platting, trapper, plassering av dører og vinduer mv., var kjent for Nasjonalparkstyret.

Et krav om at plattingen skal ha en bestemt lengde ut fra vegg, må i tillegg til at man mener at en overstigelse av denne lengden medfører en vesentlig endring av landskapets art og karakter, også ha en saklig begrunnelse og være formulert på en slik måte at det er forståelig for søker. Det følger av vedtaket fra 23.03.2022, både at plattingen ikke skal ha en lengde på mer enn 3 meter fra tverrvegg/gavelvegg, samt at dette ikke skal stikke utenfor etablert og akseptert takutstikk.

Slik Nasjonalparkstyret måler plattingen, er den noe lengre enn 3 meter fra tverrvegg-/gavelvegg, men den stikker fortsatt ikke utenfor akseptert takutstikk på noen side. I og med at både takutstikk og platting for lengst var ferdigstilt da dispensasjonen ble innvilget, hadde åpenbart også Klager en berettiget forventning om at Nasjonalparkstyret da hadde gitt dispensasjon for den konstruksjonen som **faktisk stod der**. Klager hadde i alle fall ingen grunn til å tro at vedtaket innebar noen krav om **endring** av etablert platting under akseptert takutstikk.

Nasjonalparkstyrets vedtak slik Nasjonalparkstyret mener å tolke dette, fremstår etter dette som urimelig og uten noen saklig begrunnelse og dels uten hjemmel hva angår platting og takutstikk. Som tidligere anført, fremstår vedtaket mer som et ønske om omkamp begrunnet i at Nasjonalparkstyret ikke „fulgte med i timen” når byggesaken var til behandling.

Dersom man skulle mene at det burde ha blitt satt sterkere begrensninger på tiltaket, dersom Nasjonalparkstyret hadde „fulgt mer i timen” og at tillatelsen her går lenger enn det man ellers ville ha fått, er ikke dette hverken hjemmel eller begrunnelse for å tillate en slik omkamp. Dersom det var feil å gi slik tillatelse, skaper ikke tillatelsen i seg selv noen skadelig presedens for området. De marginale overskridelser av det Nasjonalparkstyret her mener danner grensen for vesentlig endring av landskapets art og karakter, er uansett ikke tilstrekkelig til å pålegge Klager byrden med endring av tiltaket.

Dersom et sikringstiltak som et rekkverk skal forbys under henvisning til landskapsvernet, må dette rekkverket fremstå som et klart visuelt brudd med bebyggelsens art og karakter. I tillegg må hensynet til å bevare landskapets art og karakter, telle tyngre enn hensynet til sikkerhet for bruker.

Nasjonalparkstyret har ingen nærmere vurdering/begrunnelse for hvor hvorfor dette rekkverket vesentlig endrer landskapets art og karakter. Det er heller ingen vurderinger av hensynet til landskapsvern holdt opp mot hensynet til sikkerhet for bruker. Det er her snakk

om et sikringstiltak som er begrenset til platting og under akseptert takutstikk. Dersom Nasjonalparkstyret mener dette i seg selv vesentlig endrer landskapets art og karakter, forutsettes det at Nasjonalparkstyret kan begrunne dette nærmere. Likeså hvorfor dette hensynet her veier så tungt at det „slår i hjel” hensynet til brukers sikkerhet.

Når det gjelder farege på dør og vindu, vises det til det som er sagt ovenfor. Hytta har tidligere hatt hvite vinduer. Andre hytter i området har også hvite vinduer. Det kan heller ikke anses etablert noen gjennomgåede krav eller sedvaner mht. valg av dør og farge på dør på hverken denne eller de øvrige hytter i området. Også her savner vedtaket en faktisk begrunnelse og en holdbar hjemmel.

Oppsummering:

Det anføres at vedtaket mangler hjemmel og følgelig er å anse som en nullitet.

Selv om man skulle greie å etablere en hjemmel, kan ikke Nasjonalparkstyret uten videre endre på en allerede gitt tillatelse og et godkjent og utført tiltak.

Nasjonalparkstyret må anses å ha akseptert takutstikket i sin nåværende form. Nasjonalparkstyret kan da ikke vedta etterfølgende innskrenkelser av allerede innvilget dispensasjon.

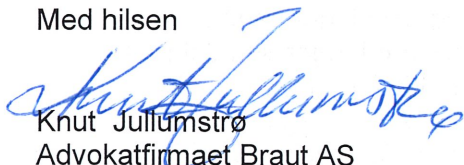
De vilkår som nå påstås brutt, er alle satt i ettertid av at vedtaket var fullført. De aktuelle vilkår savner en faktisk og rettslig begrunnelse. Nasjonalparkstyret har heller ikke gjort en avveining av de hensyn som gjør seg gjeldende, herunder sikkerhet for bruker.

Et vedtak som er en nullitet har ingen rettsvirkninger og trenger strengt tatt ikke oppheves. Det bes like fullt om at Nasjonalparkstyrets vedtak oppheves, subsidiært at vedtaket overprøves til Klagers gunst.

Dersom klagen fører frem, vil Klager allerede nå signalisere at man vil kreve dekket nødvendige omkostninger til juridisk bistand.

Det tas forbehold om ytterligere anførsler og bevis.

Med hilsen

Knud Jullumstrø
Advokatfirmaet Braut AS

From: Knut Jullumstrø[knut@advokatfirmabraut.no]
Sent: 09.01.2024 14:28:06
To: Tødås, Tore[tore.todas@statsforvalteren.no]
Subject: Klage på vedtak

Hei,

Vedlagt følger klage på forvaltningsvedtak. Det bes opplyst om det er nødvendig å sende dette pr post eller om det er tilstrekkelig at dette sendes pr epost.

Med hilsen

Knut Jullumstrø
Advokat

E-post: knut@advokatfirmabraut.no
Tlf. +47 913 80397

-----Opprinnelig melding-----

Fra: Scanner <scanner@advokatfirmabraut.no>
Sendt: tirsdag 9. januar 2024 14:44
Til: Knut Jullumstrø <knut@advokatfirmabraut.no>
Emne: Message from "RNP002673C5930A"

This E-mail was sent from "RNP002673C5930A" (MP C3004).

Scan Date: 01.09.2024 14:43:39 (+0100)
Queries to: scanner@advokatfirmabraut.no

Byrkije nasjonalparkstyre/
Børgefjell nasjonalparkstyre

Postadresse
Postboks 2600
7734 STEINKJER

Besøksadresse
Stadionveien 6
7898 Limingen

Kontakt
Sentralbord: +47 74 16 80 00
Direkte: +47
fmltpost@statsforvalteren.no
<https://www.nasjonalparkstyre.no/borgefjell>

Kjell Bjørn Kristiansen
Sørsiveien 265
8696 Hattfjelldal

Saksbehandler Tore Tødås

Vår ref. 2021/526-0 432.2

Deres ref.

Dato 15.12.2023

Melding om vedtak - Austre Tiplingan landskapsvernområde - pålegg om retting og varsel om tvangsmulkt - gbnr 28/33 i Hattfjelldal kommune

Byrkije nasjonalparkstyre/Børgefjell nasjonalparkstyre har i møte 08.12.2023 behandlet sak 41/2023 med følgende resultat:

Vedtak

Med hjemmel i naturmangfoldlovens § 69 pålegges hjemmelshaver av gårdsnr. 28, bruksnr. 33 i Hattfjelldal kommune å utføre retting av følgende tiltak som er i strid med verneforskriften eller innvilgede dispensasjoner:

- Tak over platting/gulv reduseres til 3 meters lengde målt fra tverrvegg som forutsatt i vilkår til innvilget dispensasjon i sak 17/2016.
- Platting/gulv under tak reduseres til 3 meters lengde mål fra tverrvegg som forutsatt i vilkår til innvilget dispensasjon i sak 06/2022.
- Rekkverk på platting/gulv fjernes som forutsatt i vilkår til innvilget dispensasjon i sak 06/2022.
- Rester av platting på hyttens framside med betongfundamenter fjernes i tråd med vilkår til innvilget dispensasjon i sak 06/2022.
- Alle vindusomramminger males i mørke farger som forutsatt i vilkår til innvilget dispensasjon i sak 06/2022.
- Oppsatt parabolantenne fjernes.

Bygningsmassene som rives skal fraktes ut av verneområdet.

Frist for gjennomføring settes til 30.08.2025. Forvaltningsmyndigheten skal varsles skriftlig så snart rettingen er gjennomført. Når det ved etterkontroll konkluderes med at pålegget er fulgt opp, anses saken som avsluttet.

Forhåndsvarsel om tvangsmulkt.

Dersom forholdet ikke er bragt i orden som beskrevet over innen angitt dato varsels det herved om tvangsmulkt på kr 500 pr/dag inntil det ulovlige forholdet er rettet. Dette varselet er å betrakte som et forhåndsvarsel om tvangsmulkt, jf. naturmangfoldlovens § 73 og forvaltningsloven § 16. Det gis en frist på 21 dager etter utsendelsesdato på dette brevet som frist for å uttale seg om den varslede tvangsmulkten.

Pålegg om retting er enkeltvedtak og kan påklages av part eller en med rettslig klageinteresse i saken innen 3 uker etter mottakelse av vedtaket, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29. Klagen skal sendes skriftlig til Børgefjell nasjonalparkstyre, men stiles til Miljødirektoratet.

Begrunnelse:

Nasjonalparkstyret legger vekt på at det allerede har vært flere behandlinger av saken hvor tiltakshaver har fått muligheter til å korrigere tiltaket. Mange av de gjennomførte tiltakene var i utgangspunktet ikke omsøkt jf. søknad av 09.10.2016. Tross dette har nasjonalparkstyret imøtekommet tiltakshaver ved i etterkant å godkjenne deler av tiltaket hvor det er satt tydelige vilkår for gjennomføringen. Vilkårene er satt med mål om å ikke øke den samlede belastningen for området nevneverdig og med hensyn til presedensvirkning. Det er ikke ønskelig med en utvikling i landskapsvernområdet hvor det etableres takutbygg, terrasser og påbygg som totalt sett vil endre landskapets art og karakter. For forvaltningen anses det også som viktig at vedtak med vilkår etterlevs for å unngå en utvikling der det bygges først for deretter å søke om godkjenning av gjennomførte tiltak.

De angitte vilkårene i rettingsvedtaket anses å ha en saklig sammenheng med verneformålet og de hensyn som der skal ivaretas, og kan ikke sies å fremstå som særlig tyngende.

Enstemmig vedtatt

Med hilsen

Stian Brekkvassmo
Styreleder
Byrkije nasjonalpaarhkeståvroe/Børgefjell nasjonalparkstyre

Tore Tødås
Nasjonalparkforvalter

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen underskrift

Vedlegg

- 1 Samlet saksframstilling - Austre Tiplingan landskapsvernområde - pålegg om retting og varsel om tvangsmulkt - gbnr 28/33 i Hattfjelldal kommune

Kopi til:

ADVOKATFIRMAET BRAUT AS
Stian Brekkvassmo

Tordenskjolds gate 20
Haugen 9

8656
7896

MOSJØEN
Brekkvasselv

Samlet saksframstilling

Arkivsaksnr: 2021/526-0

Saksbehandler: Tore Tødås

Dato: 01.12.2023

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Byrkije nasjonalpaarhkeståvroe/Børgefjell nasjonalparkstyre	41/2023	08.12.2023

Austre Tiplingan landskapsvernområde - pålegg om retting og varsel om tvangsmulkt - gbnr 28/33 i Hattfjelldal kommune

Saksprotokoll fra møte 08.12.2023 i Byrkije nasjonalpaarhkeståvroe/Børgefjell nasjonalparkstyre

Vedtak

Med hjemmel i naturmangfoldlovens § 69 pålegges hjemmelshaver av gårdsnr. 28, bruksnr. 33 i Hattfjelldal kommune å utføre retting av følgende tiltak som er i strid med verneforskriften eller innvilgede dispensasjoner:

- Tak over platting/gulv reduseres til 3 meters lengde målt fra tverrvegg som forutsatt i vilkår til innvilget dispensasjon i sak 17/2016.
- Platting/gulv under tak reduseres til 3 meters lengde mål fra tverrvegg som forutsatt i vilkår til innvilget dispensasjon i sak 06/2022.
- Rekkverk på platting/gulv fjernes som forutsatt i vilkår til innvilget dispensasjon i sak 06/2022.
- Rester av platting på hyttens framside med betongfundamenter fjernes i tråd med vilkår til innvilget dispensasjon i sak 06/2022.
- Alle vindusomramminger males i mørke farger som forutsatt i vilkår til innvilget dispensasjon i sak 06/2022.
- Oppsatt parabolantenne fjernes.

Bygningsmassene som rives skal fraktes ut av verneområdet.

Frist for gjennomføring settes til 30.08.2025. Forvaltningsmyndigheten skal varsles skriftlig så snart rettingen er gjennomført. Når det ved etterkontroll konkluderes med at pålegget er fulgt opp, anses saken som avsluttet.

Forhåndsvarsel om tvangsmulkt.

Dersom forholdet ikke er bragt i orden som beskrevet over innen angitt dato varsels det herved om tvangsmulkt på kr 500 pr/dag inntil det ulovlige forholdet er rettet. Dette varselet er å betrakte som et forhåndsvarsel om tvangsmulkt, jf. naturmangfoldlovens § 73 og forvaltningsloven § 16. Det gis en frist på 21 dager etter utsendelsesdato på dette brevet som frist for å uttale seg om den varslede tvangsmulkten.

Pålegg om retting er enkeltvedtak og kan påklages av part eller en med rettslig klageinteresse i saken innen 3 uker etter mottakelse av vedtaket, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29. Klagen skal sendes skriftlig til Børgefjell nasjonalparkstyre, men stiles til Miljødirektoratet.

Begrunnelse:

Nasjonalparkstyret legger vekt på at det allerede har vært flere behandlinger av saken hvor tiltakshaver har fått muligheter til å korrigere tiltaket. Mange av de gjennomførte tiltakene var i utgangspunktet ikke omsøkt jf. søknad av 09.10.2016. Tross dette har nasjonalparkstyret imøtekommet tiltakshaver ved i etterkant å godkjenne deler av tiltaket hvor det er satt tydelige vilkår for gjennomføringen. Vilkårene er satt med mål om å ikke øke den samlede belastningen for området nevneverdig og med hensyn til presedensvirkning. Det er ikke ønskelig med en utvikling i landskapsvernområdet hvor det etableres takutbygg, terrasser og påbygg som totalt sett vil endre landskapets art og karakter. For forvaltningen anses det også som viktig at vedtak med vilkår etterleves for å unngå en utvikling der det bygges først for deretter å søke om godkjenning av gjennomførte tiltak.

De angitte vilkårene i rettingsvedtaket anses å ha en saklig sammenheng med verneformålet og de hensyn som der skal ivaretas, og kan ikke sies å fremstå som særlig tyngende.

Enstemmig vedtatt

Saksfremlegg

Forvalters tilrådning:

Med hjemmel i naturmangfoldlovens § 69 pålegges hjemmelshaver av gårdsnr. 28, bruksnr. 33 i Hattfjelldal kommune å utføre retting av følgende tiltak som er i strid med verneforskriften eller innvilgede dispensasjoner:

- Tak over platting/gulv reduseres til 3 meters lengde målt fra tverrvegg som forutsatt i vilkår til innvilget dispensasjon i sak 17/2016.
- Platting/gulv under tak reduseres til 3 meters lengde mål fra tverrvegg som forutsatt i vilkår til innvilget dispensasjon i sak 06/2022.
- Rekkverk på platting/gulv fjernes som forutsatt i vilkår til innvilget dispensasjon i sak 06/2022.
- Rester av platting på hyttens framside med betongfundamenter fjernes i tråd med vilkår til innvilget dispensasjon i sak 06/2022.
- Alle vindusomramminger males i mørke farger som forutsatt i vilkår til innvilget dispensasjon i sak 06/2022.
- Oppsatt parabolantenne fjernes

Bygningsmassene som rives skal fraktes ut av verneområdet.

Frist for gjennomføring settes til 30.08.2025. Forvaltningsmyndigheten skal varsles skriftlig så snart rettingen er gjennomført. Når det ved etterkontroll konkluderes med at pålegget er fulgt opp, anses saken som avsluttet.

Forhåndsvarsel om tvangsmulkt.

Dersom forholdet ikke er bragt i orden som beskrevet over innen angitt dato varsels det herved om tvangsmulkt på kr 500 pr/dag inntil det ulovlige forholdet er rettet. Dette varselet er å betrakte som et forhåndsvarsel om tvangsmulkt, jf. naturmangfoldlovens § 73 og forvaltningsloven § 16. Det gis en frist på 21 dager etter utsendelsesdato på dette brevet som frist for å uttale seg om den varslede tvangsmulkten.

Pålegg om retting er enkeltvedtak og kan påklages av part eller en med rettslig klageinteresse i saken innen 3 uker etter mottakelse av vedtaket, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29. Klagen skal sendes skriftlig til Børgefjell nasjonalparkstyre, men stiles til Miljødirektoratet.

Begrunnelse:

Nasjonalparkstyret legger vekt på at det allerede har vært flere behandlinger av saken hvor tiltakshaver har fått muligheter til å korrigere tiltaket. Mange av de gjennomførte tiltakene var i utgangspunktet ikke omsøkt jf. søknad av 09.10.2016. Tross dette har nasjonalparkstyret imøtekommet tiltakshaver ved i etterkant å godkjenne deler av tiltaket hvor det er satt tydelige vilkår for gjennomføringen. Vilrårene er satt med mål om å ikke øke den samlede belastningen for området nevneverdig og med hensyn til presedensvirkning. Det er ikke ønskelig med en utvikling i landskapsvernområdet hvor det etableres takutbygg, terrasser og påbygg som totalt sett vil endre landskapets art og karakter. For forvaltningen anses det også som viktig at vedtak med vilkår etterleves for å unngå en utvikling der det bygges først for deretter å søke om godkjenning av gjennomførte tiltak.

De angitte vilrårene i rettingsvedtaket anses å ha en saklig sammenheng med verneformålet og de hensyn som der skal ivaretas, og kan ikke sies å fremstå som særlig tyngende.

Hjemmelsgrunnlag

- Forskrift om verneplan for Børgefjell, vedlegg 2, vern av Austre Tiplingen/Luvlie Diehpell landskapsvernområde, Hattfjelldal kommune, Nordland.
- Lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven)

Saksopplysninger

Saken startet i oktober 2016 ved at tiltakshaver sendte følgende søknad:

Fra: Solvor Kristiansen[post@nyvoll-hjortefarm.no]
Dato: 09.10.2016 21:06:26
Til: Tødås Tore
Tittel: Skifting tak hytte vestre Tipling 28.33.0.0 Børgefjell

Børgefjell Nasjonalparkstyre.

Hattfjelldal. 09.10.2016-

V/ Tore Tødås (Nasjonalparkforvalter)

Postboks 2600
7734 Steinkjer.

SØKER HERVED OM TILLATELSE TIL OG SKIFTE TAK PÅ VÅR
HYTTE VESTRE TIPLING I BØRGEFJELL NASJONALPARK .
GÅRDS/BRUKSNR.28.33.0.0

Det vil bli lagt papp i samme farve som før på nytt tak , takoverbygget vil stikke ut 3m over platt i vestlig retning .

Vi ser for oss at byggeperioden vil strekke seg over flere år og søker da om utvidet dispensasjon kjørig med snøscooter i tidsrommet byggingen pågår. Kan opplyse at hytta er 35m2. Vi tenker og starte opp med å frakte matrialer dit sesongen 2017.

Med hilsen Solvor og Kjell Kristiansen
8690 Hattfjelldal.

Av søknaden fremgår det at tiltakshaver hadde behov for å skifte tak på eksisterende hytte, i den forbindelse ble det også søkt om å etablere et takoverbygg som skulle **stikke ut 3 meter over platt** i vestlig retning.

Ut fra denne søknaden fattet nasjonalparkstyret følgende vedtak i møte den 24.10.2016:

*«Byrkije nasjonalpaarhkeståvroe/Børgefjell nasjonalparkstyre gir, ihht. verneforskriftens § 3 pkt. 1.3b Solvor og Kjell Kristiansen dispensasjon for skifte av tak på eksisterende hytte ved Vestre Tiplingen gnr. 28. bnr. 33. I tillegg til skifte av eksisterende tak gis det dispensasjon til å etablere takoverbygg på **inntil 3 meters lengde over plattung** i vestlig retning.*

Følgende vilkår settes for tillatelsen:

- *Taktekking utføres med materialer som gir en mørk og matt fargevirkning.*
- *Utskiftete materialer/tak skal transporteres ut av området og skal ikke brennes i verneområdet»*

Som det fremgår av både søknad og vedtak er det tydelig at taket ikke skulle stikke mer enn 3 meter utover plattung.

Status hytte 2015 før iverksetting av tiltak

Statens naturoppsyn gjennomførte dispensasjonskontroll av tiltaket sommeren 2020. Det ble her avdekket at det var gjennomført langt flere tiltak enn det som var omsøkt. Dette omfattet bla:

- Etablering av gulv/terrasse under takoverbygget, noe forvaltningen oppfattet ikke var omsøkt.
- Etablering av rekkverk under takoverbygget
- Flytting av inngangsdør
- Nytt vindu på nordvestre vegg

Det anmerkes at det opprinnelige omsøkte tiltaket med skifte av tak **ikke** var gjennomført.

Når det gjelder etablering av gulv/terrasse svarte tiltakshaver følgende i brev av 26.01.2021:

Status hytte 2015 som viser størrelse på platting på tverrvegg

«I henhold til dispensasjon, verneforskriften paragraf 3 pkt. 1.3 b, står det beskrevet at det er gitt tillatelse til å etablere takoverbygg på inntil 3 meters lengde over platting. Dette er noe vi har forholdt oss til»

Igjen bekrefter tiltakshaver at takoverbygget ikke skal være lengre enn 3 meter.

Med bakgrunn i dispensasjonskontrollen fra 2020 vedtar nasjonalparkstyret i møte den 05.03.2021, sak 14/2021 å starte prosess mot et vedtak om mulig retting av de påviste forhold. Prosessen ble startet med å sende et forhåndsvarsel hvor tiltakshaver ble gitt frist for å forklare seg om de påviste avvik.

Etter dette tidspunktet velger tiltakshaver å benytte advokat i den videre kommunikasjonen. Hovedfokus i videre dialog var i stor grad relatert til om nasjonalparkstyrets vedtak også omfattet etablering av gulv under tak. Tiltakshaver mente at nasjonalparkstyret måtte skjønne at taket skulle ha en funksjon, var en av påstandene som ble fremsatt. Og at bruken av ordet platting i vedtaket innebar en godkjenning av ny platting, selv om denne var 3 ganger så stor.

Det ble avholdt møte mellom partene for å diskutere alternative løsninger, tiltakshaver ved sin advokat var tydelig på at det ikke var aktuelt å imøtekomme nasjonalparkstyret. Etter møtet, dvs. oktober 2021 mottok nasjonalparkstyret et lengre brev fra tiltakshavers advokat hvor det ble argumentert for at etablering av gulv var å oppfatte som godkjent. I brevet ble det også skrevet:

«På vegne av min klient/søker, søkes det derfor med dette om etterfølgende dispensasjon for flytting av dør og etablering av nytt vindu. Det presiseres også at opprinnelig søknad omfattet platting under takutbygg og nødvendig rekkverk i bakkant. I den grad dette eventuelt ikke er tatt med ved vurdering av opprinnelig søknad, bes det om at det også gis dispensasjon for dette»

Ut fra dette valgte nasjonalparkstyret å ta saken opp til ny behandling. Ettersom gulv under takutbygg ikke var med i vurderingen av opprinnelig søknad valgte nasjonalparkstyret å ta dette opp til vurdering ved behandling av saken.

I møte den 23.03.2022 fattet nasjonalparkstyret følgende vedtak

«Med hjemmel i verneforskriften for Austre Tiplingan/Luvlie Diehpell landskapsvernområde fastsatt ved kongelig resolusjon av 29. august 2003, fatter Byrkije nasjonalpaarhkeståvroe/Børgefjell nasjonalparkstyre følgende vedtak:

1. Med hjemmel i verneforskriftens §3, punkt 1.3b gis Solvor og Kjell Kristiansen dispensasjon fra vernebestemmelsene for etablering av gulv under tak på hytte på eiendom 28/33 i Hattfjelldal kommune. Dispensasjonen gis med følgende vilkår:
 - Gulvet skal ikke overstige følgende mål:
 - Gulvet skal ikke være lengre enn 3 meter i sørvestlig retning (229°) målt fra tverrvegg/gavlvegg.
 - Gulvet skal ikke være bredere en hyttens bredde målt på tverrvegg/gavlvegg.
 - Gulv skal ikke stikke utenfor etablert takutstikk
 - Det tillates ikke oppsetting av rekkverk, gelender, levegger eller tilsvarende installasjoner på gulvet. Tidligere oppsatte rekkverk på nordvestre side av gulv skal fjernes.
 - Plutting på fremsiden (sørøstre side) skal fjernes, dette omfatter også betongfundamenter.
 - Eksisterende trapp kan monteres for bruk på nytt gulv. Utover dette tillates ikke etablering av nye trappekonstruksjoner.
 - Gulv og bærekonstruksjoner skal males i mørke farger tilsvarende farge som benyttes på hytte.
- Med hjemmel i verneforskriftens §3, punkt 1.3b gis Solvor og Kjell Kristiansen dispensasjon fra vernebestemmelsene for flytting av dør fra sørøstre vegg til sørvestre vegg, dvs. til under etablert takutstikk. Dispensasjonen gis med følgende vilkår:
 - Dør skal males i mørke farger tilsvarende farge som er benyttet på hytte.
- Med hjemmel i verneforskriftens §3, punkt 1.3b gis Solvor og Kjell Kristiansen dispensasjon fra vernebestemmelsene for etablering av nytt vindu på nordvestre vegg. Dispensasjonen gis med følgende vilkår:
 - Alle vinduer, dvs. vindusomramming, vinduskarmer og vindussprosser males i mørke farger tilsvarende farge som er benyttet på hytte.
- Rivnings- og bygningsavfall som ikke er rent trevirke, skal transporteres ut av verneområdet og leveres godkjent mottak.
- Gjennomføring av tiltakene med gitte vilkår skal være gjennomført innen 30.04.2023»

Som det fremgår av vedtaket, godkjente nå nasjonalparkstyret gulv under takutbygg. Da begrenset til 3 meters lengde målt fra tverrvegg, dette ble sett i sammenheng med at tiltakshaver søkte om 3 meters takutbygg i 2016. Ellers ble det satt vilkår ift. bredden på gulvet samt at gulvet ikke skulle være lengre enn taket. Videre ble det ikke tillatt oppsetting av rekkverk ol. Plutting på fremsiden skulle også fjernes, noe som var et innspill fra tiltakshaver i advokatens brev av 15.10.21.

Nasjonalparkstyret imøtekom tiltakshavers søknad om flytting av dør og flytting av vindu med vilkår om at omraminger og karmer skulle males i mørke farger.

I vedtaket ble det gitt frist til 30.04.2023 for gjennomføring av tiltaket med gitte vilkår.

Nasjonalparkstyrets vedtak ble ikke påklaget jf. forvaltningslovens bestemmelser. Avslutningsvis i brev av 15.10.2021 skrev advokaten at «dersom nasjonalparkstyret ikke innvilger etterfølgende dispensasjon, vil søker påklage vedtaket og om nødvendig bestride eventuelle pålegg om ytterligere endringer rettslig». At tiltakshaver ikke klaget på nasjonalparkstyrets vedtak må da antas å ha sammenheng med at nasjonalparkstyret hadde innvilget søknaden.

Nasjonalparkstyrets dispensasjonsvedtak medførte at prosessen med krav om retting av 05.03.21 ble avsluttet da en mente grunnlaget for dette kravet nå var falt bort.

05.07.2023 gjennomførte Statskog fjelltjenesten, på veggen av SNO ny dispensasjonskontroll av tiltaket. Her ble det kontrollert om vilkårene i nasjonalparkstyrets vedtak var etterlevd. Rapporten viste flere avvik. Det ble ved denne kontrollen avdekket at takutsikket var lengre en omsøkt, noe som ikke hadde blitt kontrollert ved første kontroll. Ved å måle lengden på gulv som fluktet med takutstikk ble det avdekket at taket hadde en lengde på 338 cm. målt fra tverrvegg. Gulvet var også bredere en godkjent. Rekkverk var ikke fjernet, samt at deler av plattning på fremsiden av hytta ikke var fjernet. Nasjonalparkstyrets vilkår om fargebruk var heller ikke etterlevd. Det ble også avdekket at det var montert en parabolantenne som ikke var omsøkt.

Saken har vært forelagt arbeidsutvalget og nasjonalparkstyret som fattet vedtak om å starte prosess med krav om retting for å bringe tiltakene i tråd med innvilget dispensasjon.

I møte den 02.11.2023 sak 31/2023 fattet nasjonalparkstyret følgende vedtak:

«Børgefjell nasjonalparkstyre vedtar, ihht. naturmangfoldlovens §69 å varsle tiltakshaver om mulig pålegg om retting av flere avvik mellom gitte dispensasjoner og utførte tiltak.

Følgende avvik bes redegjort for jf. rapport fra Statskog fjelltjenesten.

Vilkår i dispensasjon:

Gulvet skal ikke overstige følgende mål:

- *Gulvet skal ikke være lengre enn 3 meter i sørvestlig retning (229°) målt fra tverrvegg/gavlvegg.*
- *Gulvet skal ikke være bredere en hyttens bredde målt på tverrvegg/gavlvegg.*

Kontroll:

- *Gulv ble målt til å være 338 cm fra vegg målt fra tverrvegg/gavlvegg. Dvs. 38 cm lengre enn det dispensasjonen tillater.*
- *Bredde på gulv målt til å stikke 5 cm ut fra vegg på langvegg vendt ned mot vannet (sør/øst) og 3 cm ut fra vegg på langvegg vendt bort fra vannet (nord/vest). Til sammen 8 cm bredere enn veggen på hytten.*

Vilkår i dispensasjon:

- *Gulv skal ikke stikke utenfor etablert takutstikk.*

Kontroll:

Under kontroll var det ikke mulig å måle om gulv stakk utenfor etablert takutstikk med medbragte hjelpemidler. Ut fra det som vises på bilder er det ikke synlig differanse mellom gulv og takutstikk. Det bemerkes at takutstikk er omtrent jevn med gulv som er ca. 38 cm for langt jf. dispensasjon. Dermed antas at det er omtrent 38 cm. i avvik også på tak, noe som er i strid med dispensasjon om å etablere takoverbygg på inntil 3 meters lengde over plattning i vestlig retning.

Vilkår i dispensasjon:

- *Det tillates ikke oppsetting av rekkverk, gelender, levegger eller tilsvarende installasjoner på gulvet. Tidligere oppsatte rekkverk på nordvestre side av gulv skal fjernes.*

Kontroll:

Tidligere oppsatte gelender/rekkverk var ikke fjernet 05.07.23.

Vilkår i dispensasjon:

- *Plattning på fremsiden (sørøstre side) skal fjernes, dette omfatter også betongfundamenter.*

Kontroll:

Mye av platting på fremsiden var fjernet, herunder betongfundamenter. En mindre del av platting på fremsiden var fortsatt på plass og var knyttet til trapp. Denne delen av plattingen var støttet opp av lecablokker.

Vilkår i dispensasjon:

- Eksisterende trapp kan monteres for bruk på nytt gulv. Utover dette tillates ikke etablering av nye trappekonstruksjoner

Kontroll:

Trapp var montert opp mot gjenstående del av platting på fremsiden, ikke i tråd med vilkår om bruk på nytt gulv

Vilkår i dispensasjon:

- Alle vinduer, dvs. vindusomramming, vinduskarmer og vindussprosser males i mørke farger tilsvarende farge som er benyttet på hytte.

Kontroll:

Alle vinduer, dvs. vindusomramming, vinduskarmer og vindussprosser hadde hvit farge

- Det skal også i forhåndsvarsel påpekes at montert parabolantenne ikke er omsøkt og kan bli krevd fjernet.
- Hytteeier bes skriftlig redegjøre for avvik mellom gitte dispensasjoner og utførte tiltak innen 28. november 2023. Saken tas opp til ny behandling i styremøte 8. desember 2023.
- Nasjonalparkstyret gir styreleder og nasjonalparkforvalter fullmakt til å utforme forhåndsvarsel om mulig krav om retting ihht. forvaltningslovens bestemmelser.
- Hattfjelldal kommune, som bygningsmyndighet orienteres om avvikene ift. kommunal tillatelse.

Enstemmig vedtatt»

Styreleder og nasjonalparkforvalter ga i brev av 06.11.2023 forhåndsvarsel om at forvaltningsmyndigheten vurderte krav om retting ifb. med påviste avvik mellom dispensasjoner og faktisk utførte bygningsarbeider på hytte. Frist for skriftlig redegjørelse ble satt til 28. november 2023.

Hattfjelldal kommune, som bygningsmyndighet ble orientert om avvikene ift. kommunal tillatelse i brev av 22.11.2023.

Tiltakshaver svarte på forhåndsvarslet i brev av 27.11.2023 fra Advokatfirmaet Braut M.N.A v/Knut Jullumstrø

Innledningsvis i dette brevet står det at advokat Jullumstrø, i etterkant av nasjonalparkstyrets vedtak i møte den 23.03.22 sak 06/2022, hadde rettet en henvendelse hvor det ble etterspurt en nærmere redegjørelse for nasjonalparkstyrets tolkning av hjemmelsgrunnlaget for vedtaket. Og at han ikke hadde sett å ha mottatt dette. Faktum her er at nasjonalparkforvalter ikke kan se å ha mottatt en slik henvendelse, det er heller ikke i det etterfølgende registrert etterlysning av svar på en slik henvendelse. Tiltakshaver har heller ikke klaget på vedtak i sak 06/2022 jf. forvaltningslovens Kap. VI.

I brev fra advokat Jullumstrø står følgende:

«Mine klienter har søkt om **og** fått tillatelse til å forlenge takutstikk med tre meter. Ved en **forlenging** av eksisterende takutstikk, anses det naturlig at man måler fra eksisterende takutstikk, ikke gavelvegg»

Denne påstanden er feil. Tiltakshaver skrev i søknaden fra 2016 at «*takoverbygget vil stikke ut 3 m over platt i vestlig retning*» Nasjonalparkstyret benyttet følgende ordlyd i sitt vedtak i møte den 24.10.2016: «*I tillegg til skifte av eksisterende tak gis det dispensasjon til å etablere takoverbygg på inntil 3 meters lengde over platting i vestlig retning*» Videre svarer tiltakshaver i brev fra januar 2021 at: «*I henhold til dispensasjon, verneforskriften paragraf 3 pkt. 1.3 b, står det beskrevet at det er gitt tillatelse til å etablere takoverbygg på inntil 3 meters lengde over platting. Dette er noe vi har forholdt oss til*»

Hverken søker eller nasjonalparkstyret har benyttet begrepet **forlenging** av takutstikk. Det er kun advokat Jullumstrø som bruker dette begrepet som en begrunnelse for at takutstikket er lengre enn det som nasjonalparkstyret har godkjent.

Når nasjonalparkstyret har brukt ordlyden etablere takoverbygg på inntil 3 meters lengde over platting i vestlig retning er det plattingen som er referansepunkt, ikke eksisterende takutstikk. Plattingen startet ved gavelveggen og hadde ca. en meters lengde ut fra vegg.

Det anføres videre i brevet fra advokat Jullumstrø:
«*Det bemerkes også at den dispensasjonen det henvises til i forhåndsvarslet er gitt etter at min klient hadde fått godkjent sitt tiltak og bygget var ferdigstilt*»

Det er ikke korrekt at tiltaket var godkjent av verneområdeforvaltningen før dispensasjonen det henvises til ble gitt. Det var kun takoverbygget som var omsøkt og godkjent, da med en lengde på inntil 3 meter over platting. Men det er korrekt at byggearbeidene var utført før dispensasjonsvedtaket ble fattet. Det er kun tiltakshavers oppfatning at gulv/platting også ble godkjent ved vedtaket i 2016. Tiltakshaver har for øvrig innrømmet at de andre tiltakene ikke var omsøkt.

Derfor blir det feil å påstå at nasjonalparkstyret, gjennom et krav om retting, forsøker å tilbakekalle tidligere gitte tillatelser. Nasjonalparkstyret har fattet 2 dispensasjonsvedtak hvor det er satt vilkår for gjennomføringen, dispensasjonskontrollen har avdekket avvik ift. vilkårene, det vil si at tiltakshaver har gått utover rammene i gitte vedtak. Hvert enkelt dispensasjonsvedtak medfører dispensasjonskontroll. Ved kontroll av vedtaket fra 2016 ble det avdekket flere tiltak som ikke var omsøkt, noe SNO rapporterte, lengden på tak ble ikke målt ved denne kontrollen. At et avvik ikke avdekkes i kontroll medfører ikke at det ikke kan avdekkes og påtales ved senere kontroll. I dispensasjonsvedtaket fra 2022 var det en rekke vilkår som måtte kontrolleres ift. gjennomførte arbeider, dvs. om tiltakshaver hadde gjennomført tiltaket ihht. gitte vilkår i tillatelsen. Ut fra dette kan det slettes ikke fremstå som merkelig at kontrollorganet foretar ny kontroll når det er gitt en ny dispensasjon.

Status 2020

Videre fra brevet fra Jullumstrø:

«*Det påpekes for ordens skyld at det vel ikke lå noen forutsetning i gitt tillatelse om at eksisterende platting foran hytta måtte fjernes. Dette er noe min klient selv har gjort frivillig og av ønske om ikke å øke det samlede avtrykket av hytta mer enn nødvendig*»

Påstanden fra advokat Jullumstrø om at det ikke lå noen forutsetning i gitt tillatelse om at eksisterende platting foran hytta måtte fjernes er feil. I kulepunkt fire i vedtak av 23.03.22 står følgende: «*Platting på fremsiden (sørøstre side) skal fjernes, dette omfatter også betongfundamenter*»

Det er korrekt at tiltakshaver selv hadde foreslått dette tiltaket, men nasjonalparkstyret satte dette tiltaket som vilkår for å sikre gjennomføring. Det ble i vilkåret forutsatt at hele plattingen skulle fjernes og trapp monteres mot nytt gulv. Begrunnelsen tiltakshaver benyttet for å fjerne platting på fremsiden var at dette ville utligne avtrykket av nytt gulv under tak, det ville fungere som et kompensereende tiltak ift. utvidelsen av gulvet under tak som nå var større enn tidligere.

Når det gjelder vilkårssetting om utforming og fargebruk kan dette kun settes ved godkjenning av tiltak. En kan ikke komme og kreve endret fargebruk på eksisterende installasjoner så lenge disse er godkjent. Om andre hytter har annen fargebruk er derfor irrelevant i denne saken, vilkårsbehandling omfatter tiltakshavers objekt og vurderinger opp mot dette ift. visuell effekt på området. Andre hytteeiere kan bli stilt overfor de samme vilkårene hvis de søker om bygningsmessige endringer.

Status juli 2022

Nasjonalparkstyrets hjemmelsgrunnlag:

I brev av 27.11.2023 stilles det en rekke spørsmål angående nasjonalparkstyrets hjemmelsgrunnlag for de satte vilkår i vedtakene. Dette også ift. at det etterlyses redegjørelse på hvordan det enkelte element vesentlig endrer landskapets karakter.

Naturmangfoldlovens § 36, 2 ledd sier følgende

*«I et landskapsvernområde må det ikke settes i verk tiltak som alene eller **sammen med andre tiltak** kan endre det vernede landskapets særpreg eller karakter vesentlig. Pågående virksomhet kan fortsette og utvikles innenfor rammen av første punktum. Nye tiltak skal tilpasses landskapet. Det skal legges vekt på den samlede virkning av tiltakene i området. I forskriften kan det gis bestemmelser om hva som alene eller sammen med andre tiltak kan endre landskapets særpreg eller karakter vesentlig, om krav til landskapsmessig tilpassing, og om ferdsel som ikke skjer til fots»*

Dette betyr at ved vurdering av tiltak skal den samlede belastningen i området vurderes, ikke om det enkelte element i et tiltak påvirker landskapet vesentlig. Det kan ofte være slik at enkelte elementer eller tiltak alene ikke påvirker landskapets karakter, men summen av alle tiltak vil totalt sett påvirke landskapets karakter.

Dette ble sist presisert i forarbeidene til lovendring i 2013 (Innst. 386 L (2012-2013)) hvor følgende ordlyd ble benyttet:

«Naturmangfoldloven § 36 fastsetter nærmere regler om landskapsvernområder, at de vernes mot en vesentlig endring av landskapets særpreg eller karakter.

Departementet mener at tiltak i landskapsvernområder ikke skal vurderes isolert, men også opp mot andre tiltak. Det foreslås derfor en klargjøring i § 36 av hva det kan fastsettes bestemmelser om i forskrift om landskapsvernområder når det gjelder tiltak – som sett i sammenheng med andre tiltak – kan være i strid med verneformålet»

Bakgrunnen for denne lovendringen var å unngå en «bit for bit» nedbygging, der mange mindre tiltak, som enkeltvis ikke trengte å påvirke landskapets karakter, i sum ville endre landskapet karakter. Derfor er nasjonalparkstyret pliktig til å vurdere den samlede belastningen for området ved behandling av alle enkelttiltak. Om et tiltak isolert sett ikke påvirker landskapets karakter i vesentlig grad kan det sammen med andre tiltak i området ha negativ påvirkning. Hvorvidt et tiltak påvirker landskapets karakter vil ofte bero på konkret skjønsmessig vurdering. I nasjonalparkstyrets skjønsvurdering skal det også vurderes om tiltaket kan få presedensvirkning, som fører til at andre tilsvarende tiltak realiseres. Som videre i sum kan endre landskapets karakter.

Ut fra at nasjonalparkstyret skal legge til grunn samlet belastning i sin skjønsvurdering av om tiltaket endrer landskapets karakter, er det ikke noe krav om redegjørelse eller begrunnelse for hvorvidt de enkelte element i et tiltak har påvirkning.

Når nasjonalparkstyret gir en dispensasjon til tiltak etter verneforskrifter og naturmangfoldlov, gis disse med vilkår. Hensikten med vilkår er å avgrense tiltakets omfang og gi tydelige føringer for gjennomføring. Ofte brukes vilkårssetting til å motvirke mulige skadevirkninger av et vedtak. Vilkår som begrenser tiltakets

omfang er et verktøy som kan bidra til at tiltaket ikke påvirker landskapets karakter i vesentlig grad. Et tiltak kunne i utgangspunktet ha ført til at landskapets karakter hadde blitt påvirket, men gjennom vilkårssetting om fargebruk, utforming mm reduseres tiltakets påvirkning slik at tiltaket kan bli godkjent. Ut fra dette er det en tydelig forutsetning at vilkårene skal etterleves.

Ut fra at det er nasjonalparkstyret som forvaltningsmyndighet som gir dispensasjoner med vilkår, er det også nasjonalparkstyret som er gitt oppgaven med å følge opp brudd på disse. Dette følger av delegasjon gitt i vedtekter for nasjonalparkstyret hvor det bla. står følgende:

«Styret har som forvaltningsmyndighet et selvstendig ansvar for å påse at alle brudd på verneforskriftene som styret får kjennskap til blir rapportert/anmeldt til politiet dersom det er grunn til å anta at forholdet er straffbart»

I samme vedtekter er det fastsatt at Statens naturoppsyn har tilsynsmyndighet i områdene, jf. lov om statlig naturoppsyn. Av naturoppsynslovens §2 pkt. 2 fremgår det at oppsynet skal føre kontroll med at bestemmelsene gitt i eller i medhold av lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven), og eldre vernevedtak som nevnt i naturmangfoldloven § 77.

En av kjerneoppgavene som oppsynet har er dispensasjonskontroll, det vil si å utføre kontroll med at de dispensasjoner nasjonalparkstyret gir etterleves.

Oppsummert betyr dette at nasjonalparkstyret er gitt myndighet til å gi dispensasjoner for tiltak i et verneområde så lenge disse er innenfor rammen til forskrift og naturmangfoldlovens bestemmelser. I landskapsvernområder skal tiltakets påvirkning på landskapet, alene eller sammen med andre tiltak, vurderes ved avgjørelsen om det skal gis dispensasjon. Det er altså ikke bare det enkelte tiltak/bygningsselement som skal vurderes. Vilkårssetting kan brukes for å avgrense tiltakets påvirkning på landskapet. Statens naturoppsyn skal utføre kontroll på at gitte dispensasjoner er

Status juli 2023

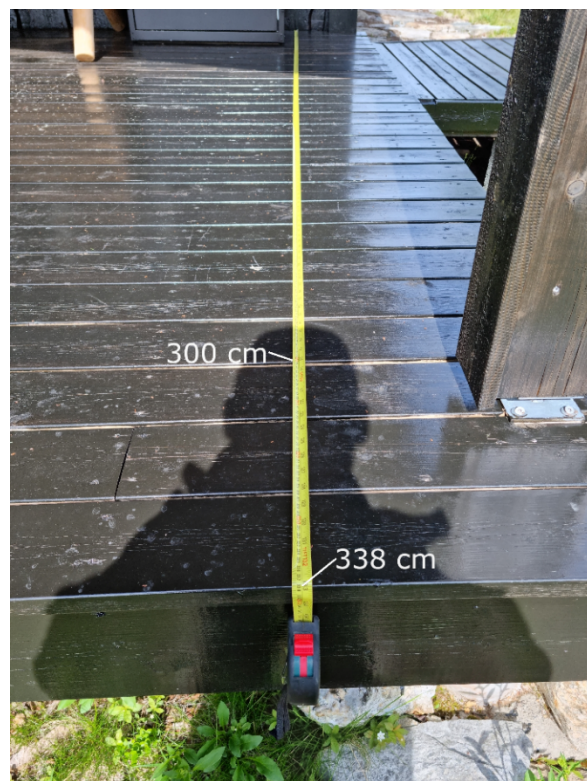
etterlevd og rapportere evt. avvik. Og disse avvikene er nasjonalparkstyret gitt et selvstendig ansvar for å følge opp gjennom de verktøy styret er gitt myndighet til å benytte.

Det er her viktig å presisere at nasjonalparkstyret og Statens naturoppsyn ikke opptrer som bygningsmyndighet etter plan- og bygningsloven. Det er kommunenes ansvar. Men i verneområder kreves det tillatelse fra verneområdemyndighetene for å gjennomføre bygningsmessige tiltak etter føringer gitt i verneforskrift og naturmangfoldloven. Disse har ofte andre og strengere føringer en det som følger plan- og bygningsloven. Ut fra dette er den kommunale byggesaksbehandlingen uten direkte betydning for nasjonalparkstyrets behandling.

Nasjonalparkforvaltningen kan ut fra dette gjennomføre egne kontroller for å avdekke om det er gjennomført tiltak som ikke er omsøkt eller at tiltak ikke er i tråd med satte vilkår. Hvis dette blir avdekket kan nasjonalparkstyret iverksette ulike former for reaksjon. Krav om retting og avbøtende tiltak iht. naturmangfoldlovens § 69 er et av verktøyene nasjonalparkstyret kan benytte. Med retting menes som oftest gjenoppretting av en tidligere tilstand, for eksempel rivning av ulovlige bygninger eller fjerning av ulovlig tilført masse. Å kreve retting er også aktuelt der tiltakshaver har gått utover rammene i dispensasjonen, det vil si at det er gjort tiltak utover det dispensasjonen har åpnet for eller ikke har fulgt opp de krav som er satt i dispensasjonen. Et krav om retting har da til mål å få tiltaket innenfor rammene i dispensasjonen. For å sikre at kravet blir etterlevd kan det også fattes vedtak om tvangsmulkt hvis tiltaket ikke er gjennomført til gitt frist. Det skal gis forhåndsvarsel om at slik tvangsmulkt blir vurdert.

Å rette opp de påviste avvikene kan ikke sies å være spesielt tyngende eller uforholdsmessig for tiltakshaver. Disse har også saklig sammenheng med verneformålet. Å fjerne rekkverk på gulv, fjerne rester av platting og betongfundamenter på fremside og male alle bygningsdeler mørke må beskrives som enkle oppgaver. Tilsvarende gjelder demontering av ikke godkjente parabolantenne. Takoverbygg og gulv kan reduseres til 3 meters lengde med å flytte fundament og stolper for så å sage av tak og demontere gulv slik at disse blir i tråd med dispensasjon. Dette vil være en litt større oppgave ift. de andre elementene, men ved å sette en god tidsfrist kan ikke dette punktet heller beskrives som særlig tyngende. Når det gjelder påviste avvik på bredden til gulvet kreves dette ikke rettet.

Et evt. vedtak med pålegg om retting kan påklages til Miljødirektoratet innen tre uker, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29. En klage vil da bety at nasjonalparkstyret tar klagen opp til behandling,

Dokumentasjon av lengde på platting

Rød strek marker godkjent lengde på gulv og tak

hvis nasjonalparkstyret ikke imøtekommer klager, går saken videre til Miljødirektoratet for endelig avgjørelse. Hvis rettingen kreves gjennomført før en evt. klage kan realitetsbehandles, kan mottaker be om at gjennomføringen utsettes, jf. forvaltningslovens §42.

Vedlegg:

- Brev av 27.11.2023 fra Advokatfirma Braut M.N.A – Austre Tiplingan landskapsvernområde – svar på forhåndsvarsel – mine klienter Kjell og Solvor Kristiansen
- Brev av 03.11.2023 til Solvor og Kjell Kristiansen - Austre Tiplingan landskapsvernområde - forhåndsvarsel om at forvaltningsmyndigheten vurderer krav om retting ifb. med påviste avvik mellom dispensasjoner og faktisk utførte bygningsarbeider på hytte. Ber om redegjørelse.
- Samlet saksframstilling sak 31/2023 - Bygningskontroll i Austre Tiplingan landskapsvernområde - avvik mellom gitt dispensasjon og utførte byggearbeider på hytte ved Vestre Tiplingen - vurdering av krav om retting
- Rapport dispensasjonskontroll 05.07.23 utført av Statskog fjelltjenesten.
- Samlet saksframstilling sak 6/2022 - dispensasjon fra verneforskriften for gjennomføring av tiltak på hytte - Solvor og Kjell Kristiansen
- Brev av 15. oktober 2021 fra Advokathuset Helgeland – oppfølging av gitt tillatelse og etterfølgende søknad om godkjenning iht. verneforskriftens § 3
- Rapport dispensasjonskontroll SNO 2020.